

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/129/2015
Identifikačné číslo spisu: 2312213038
Dátum vydania rozhodnutia: 29.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2312213038.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného PRO CIVITAS, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 45 869 464, zastúpeného advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatská č. 18, IČO: 35 940 875, proti povinnej: X. M., nar. X. V. XXXX, bytom XXX XX M., H. XXX/XX, o vymoženie pohľadávky 1 293,54 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 23Er/845/2012, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. mája 2013, č. k. 10CoE/147/2013-35, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávneného o d m i e t a.

P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 10. 12. 2012, č. k. 23Er/845/2012-20 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Konštatoval, že rozhodcovská doložka koncipovaná v predložennom znení je neprijateľná a absolútne neplatná, nakoľko celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Neplatná rozhodcovská doložka potom nemohla založiť ani právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, z ktorého dôvodu je rozhodcovský rozsudok podľa súdu prvého stupňa nulitný a ako exekučný titul neúčinný.

Krajský súd v Trnave, na odvolanie oprávneného, napadnutým rozhodnutím z 22. mája 2013, č. k. 10CoE/147/2013-35, uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd uviedol, že zmluvná podmienka, ktorá tvorí problematiku sporu, je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa, robí z povinnej slabšiu zmluvnú stranu v právnom vzťahu vyplývajúcom zo spotrebiteľskej zmluvy a súčasne sa takáto zmluvná podmienka prieči dobrým mravom. Na základe týchto právnych úvah, ako aj skutočností, že rozhodcovská doložka je neprijateľná, spôsobujúca hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, vykazujúca rysy neprijateľnosti, pretože nebola spotrebiteľom osobne vyjednaná, nútiaca ho neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, pri súčasnom vzdaní sa ústavného práva spotrebiteľa na spravodlivý proces,

odvolací súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka, tvoriaca podklad pre vydanie rozhodcovského rozsudku, je neprijateľnou (a preto neplatnou) zmluvnou podmienkou. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: (a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p v znení účinnom do 1. januára 2015, ďalej len „O. s. p."), (b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), (c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), (d) odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), (e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a (f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Poznamenal, že jeho dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Oboer/85/2013, 2Oboer/105/2013, 2Oboer/55/2013, 2Oboer/30/2013, 2Oboer/355/2013, 2Oboer/183/2013, 2Oboer/223/2013, 3ECdo/225/2013, 3ECdo/84/2014, 3ECdo/96/2014, 1Cdo/152/2012, 2ECdo/363/2012, 4ECdo/218/2013, 5ECdo/310/2013, 6Cdo/318/2012, 7ECdo/220/2013, 8ECdo/117/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a 239 O. s. p. prípustné nie je, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.